

C. F. Sørensen: Trods den Tale og de Tanker, som det ærede Sde Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) nu fremførte, og som svarer til Opfattelsen indenfor det store Parti, Venstre, trods den vedblivende Tale om at vende tilbage til det frie Initiativ og om, at Forholdene nok vil trække sig i Lave af sig selv, er dog Tankerne og Følelserne om Boligspørgsmaalet hos den langt overvejende Del af Befolkningen ganske andre. Alene dette, at Regeringen, uanset Farven, Gang paa Gang er nødsaget til at fremsætte Forslag paa Rigsdagen, at den store Offentlighed Gang paa Gang beskæftiger sig med dette store Problem, er Vidnesbyrd om, at der ikke er Ro om Sagen, og om, at den ikke er saa lige at løbe til, som det ærede Medlem, der nu talte, og hans Parti mener. Forholdet har ogsaa det sidste halve Aar været saaledes, at i store Kredse af vort Lands Befolkning, ikke alene i Hovedstaden, men ogsaa i Provinsbyerne, har Diskussionsemnet angaaende Boligspørgsmaalet været dette, om vi fik en Boligretslovgivning, eller vi skulde beholde de Bolignævne, vi har. Aarsagen til, at denne Diskussion er ført, er det af den højtærede Minister omtalte Lovforslag, som er stillet af Borgmester Kaper i København til Kommunalbestyrelsen om Gennemførelsen af et Boligforslag med Titelen Forslag til Lov om en Boligret. Man har i længere Tid diskuteret, hvem der var Fader til dette Barn, Ophavsmand til dette Forslag. Jeg ser, at man i den kommunale Valgkampagne, som føres af Partiet Venstre, hævder, at Forslaget om en Boligret er et konservativ-socialdemokratisk Forslag. Saavel det ærede Medlem, der talte nu, som Partiet Venstre og Venstres Presse ved bedre, hvorledes Forholdet er. Dette Forslag er ikke et konservativt eller socialdemokratisk Forslag alene. Borgmester Kaper i Københavns Magistrat og hans Venner i Københavns Kommunalbestyrelse er Ophavsmænd til det, men Forslaget er vedtaget med alle Stemmer mod en enkelt, en meget yderliggaaende konservativ Mands i Københavns Borgerrepræsentation. Det er med andre Ord vedtaget af Socialdemokrater, Konservative, Venstre og Radikale. Alle Partier er delagtige i dette Forslag. Og den højtærede Minister har Ret i, at man indenfor Københavns Kommune og blandt Byens Borgere havde den Opfattelse, at det Forslag, der paa den Maade var fremkommet fra det konservative Parti, havde gennemgaaet et Fællesudvalgs mange og lange Forhandlinger og var vedtaget enstemmigt af Borgerrepræsentation og Magistrat, vilde

glide om ikke ubeskaaret saa dog nogenlunde ubeskaaret gennem begge Rigsdagens Ting.

Socialdemokratiets Standpunkt til denne Sag er rent og klart. Vi har ikke hverken under den ene eller anden Form hyklet ved at ytre stor Begejstring for dette Boligretsforslag. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg citere et Par Ord af Fællesudvalgets Betænkning. Udvalgets Flertal, det vil sige de socialdemokratiske Magistratsmedlemmer og Borgerrepræsentanter, siger, at det „har ment, at Sagen bedst lod sig løse ved en Forlængelse af den nugældende Ordning med Huslejenævn med nogle Lempelser og Ændringer, særlig med Bortfald af de frivillige Overenskomster. Nævnsinstitutionen har efter Flertallets Mening i det store og hele virket godt efter sit Formaal. Den har ydet Lejerne den Beskyttelse, de havde rimeligt Krav paa, og Ejerne har faaet godkendt en ikke ringe Huslejeforhøjelse og har ved Opsigelser nydt Imødekommenhed i alle de Tilfælde, hvor Kravet herom havde nogen Rimelighed for sig.“ Altsaa: tydeligt og klart stillede Socialdemokratiet i Borgerrepræsentationen sig paa den gamle Nævnsinstitutions Standpunkt, fordi man mente, at her havde vi et godt mangeaarigt Materiale, idet Nævnene havde indgaaende Kendskab til de forskellige Kredse rundt omkring i Byen. Vi havde den Opfattelse, at med saglige, rimelige Lempelser og Ændringer var Nævnsinstitutionen vedblivende brugelig indenfor Københavns Kommune, og da det konservative Partis Repræsentanter overraskede os, kan jeg godt sige, med Forslaget angaaende en Boligret, fremførte Socialdemokratiet disse sine Synspunkter, som jeg nu har oplæst. Vi blev mødt med afgjort Modstand fra konservativ Side. Det konservative Parti i Kommunalbestyrelsen kunde og vilde ikke gaa med til en fortsat Boliglovgivning, der hvilede paa Huslejenævnene, som man hævdede ikke længere var populære. For os Socialdemokrater drejede det sig ikke om Navnet, ikke om nogle enkelte Ord, men om Realiteter, om at faa gennemført en saadan Boliglovgivning, en saadan Huslejeregulering, at der derved skabtes et rimeligt Værn for de mange Hundrede Tusinde Hjem ikke alene i København, men helst over det hele Land. Socialdemokratiet opgav da sit Standpunkt med Hensyn til Huslejenævn, og vi indlod os i en Forhandling med det konservative Parti og de andre Partier i Københavns Kommunalbestyrelse for at finde en Ordning, som alle kunde samles om. Thi vi var klare over, at skulde dette